

επέστρεψε στους Αρχιερείς και τους Γραμματείς. «Έκανα λάθος, γιατί σας παρέδωσα έναν αθώο», τούς είπε. Εκείνοι όμως τον αποπήραν: «Γιατί μας απασχολείς;» τον ρώτησαν. «Εσύ έκανες το λάθος». Μην αντέχοντας το λάθος αυτό, ο Ιούδας πέταξε στον ναό τα τριάντα αργύρια, τα χρήματα που είχε πάρει για να προδώσει το Χριστό και έφυγε για να δώσει τέλος στη ζωή του.

Σημασία δεν έχουν τα λάθη μας, αλλά η επιθυμία μας να τα διορθώσουμε

Ο άνθρωπος στην καθημερινή του ζωή, ακόμη κι όταν δεν το επιθυμεί, κάνει λάθη. Λάθη που πληγώνουν τους συνανθρώπους του και τον απομακρύνουν από το Θεό. Η Εκκλησία μάς θυμίζει πάντοτε να εξετάζουμε τον εαυτό μας, ώστε να βρίσκουμε αυτά τα λάθη. Πάνω απ' όλα, όμως, μας εξηγεί πως όταν μετανιώνουμε αληθινά, αυτό φαίνεται καθαρά στις πράξεις μας. Αυτές είναι που δείχνουν ότι διορθώσαμε τα λάθη μας.

Ο Πέτρος, όταν θυμήθηκε τα λόγια του Χριστού στο Μυστικό Δείπνο, κατάλαβε το

Ο πρόεδρος της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας κ. Γιόχανς Ράου ζητά επίσημα συγγνώμη, για την καταστροφή της πόλης των Καλαβρύτων από τους Γερμανούς στις 13 Δεκεμβρίου 1943 (Καλάβρυτα, Τρίτη 4 Απριλίου 2000).

σφάλμα του, μετανόησε κι έκλαψε για τη συμπεριφορά του. Στη συνέχεια της ζωής του έκανε πράξη αυτή τη μετάνοια. Έγινε θερμός κήρυκας του Ευαγγελίου, θυσιάζοντας τη ζωή του για την αγάπη του Χριστού. Έτσι διόρθωσε πραγματικά όποια λάθη είχε κάνει.

Ο Ιούδας, όμως, αν και κατάλαβε το λάθος του, επειδή ήταν άνθρωπος υπερήφανος, δεν προσπάθησε να το διορθώσει. Αντί να γυρίσει στους μαθητές, όπως ο Πέτρος, και να ζητήσει συγγνώμη για το μεγάλο λάθος του, προτίμησε να δώσει τέλος στη ζωή του, ξεχνώντας την αγάπη του Δασκάλου του προς αυτόν. Μετάνιωσε, αλλά η υπερηφάνειά του τον εμπόδισε να διορθώσει τα λάθη του.

Τα λάθη μας συγχωρούνται όταν τα παραδεχόμαστε και αλλάζουμε συμπεριφορά

Η Εκκλησία μας, από πολύ παλιά, εξήγησε στον άνθρωπο ότι τα λάθη του διορθώνονται. Ο ίδιος ο Χριστός έδωσε στους Αποστόλους την εξουσία να συγχωρούν τα λάθη των ανθρώπων. Υπήρχε, ωστόσο, πάντοτε μια προϋπόθεση. Αυτός που είχε κάνει λάθος, έπρεπε, αφού το παραδεχθεί, το εξομολογηθεί και μετανοήσει μπροστά στον πνευματικό του, να επιβεβαιώσει την αλλαγή του εαυτού του, κάνοντας πράξεις αγάπης προς το συνάνθρωπό του και τον Θεό. Από τότε, η Εκκλησία μάς διδάσκει ότι το θάρρος να παραδεχόμαστε τα λάθη που έχουμε κάνει, δείχνει γενναιότητα μεγαλύτερη απ' όση νομίζουμε. Δεν αρκεί όμως μόνο αυτή. Χρειάζεται να κρατήσουμε στην καρδιά μας τη συγχώρηση από το Χριστό και να αποδείξουμε αυτή την αλλαγή στη συναναστροφή μας με τους άλλους ανθρώπους.

Εργασίες**1. Θέματα για συζήτηση.**

A. Ο Πέτρος, αν και αρνήθηκε τον Χριστό τρεις φορές, μετάνιωσε, και με τη ζωή του και τον μαρτυρικό του θάνατο θεωρείται «πρωτοκορυφαίος», δηλαδή πρώτος και πιο ψηλά από όλους τους μαθητές. Ο Ιούδας, αντίθετα, αν και μετάνιωσε, με την αυτοκτονία του, έχασε την ευκαιρία να αποδείξει τη μετάνοιά του. Συζητούμε και συγκρίνουμε τις δύο αυτές περιπτώσεις των μαθητών του Χριστού.

B. Τι μας προσφέρει το μυστήριο της εξομολόγησης, όταν αποφασίσουμε να μετανοήσουμε πραγματικά; Συμβουλευόμαστε και το κείμενο του παραθέματος.

2. Συμπληρώνουμε τα κενά από το κείμενο του μαθήματος.

Όσο κι αν είναι ένας άνθρωπος μπορεί να αλλάξει τη του. Ο Πέτρος, έφτασε στο σημείο να ότι δεν γνώριζε τον Όταν όμως τα λόγια του Χριστού στο , κατάλαβε το σφάλμα του, κι Ο Ιούδας πέταξε στο τα χρήματα που είχε πάρει για να το Χριστό. Αντί να στους μαθητές και να ζητήσει για το λάθος του, να δώσει τέλος στη ζωή του, την αγάπη του Δασκάλου του προς αυτόν. Μ....., αλλά η του τον εμπόδισε να διορθώσει τα λάθη του. Από τότε η Εκκλησία μας, μας ότι το θάρρος να τα λάθη μας δείχνει μεγαλύτερη απ' όση νομίζουμε.

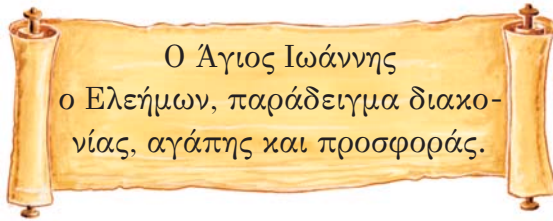
Παράθεμα**Από τους λόγους του Ιωάννη
του Χρυσοστόμου**

Αμάρτησα πολύ, πώς θα μπορέσω να σωθώ; Εσύ από μόνος σου δε μπορείς. Ο Κύριός σου είναι αυτός που μπορεί να σε σώσει. Και μάλιστα σε τέτοιο βαθμό, ώστε να σου εξαλείψει εντελώς τα αμαρτήματα. Όταν εξαλείφει ο Θεός τα αμαρτήματα, ούτε αφήνει σημάδι, ούτε επιτρέπει να παραμείνει ίχνος, αλλά μαζί με την υγεία χαρίζει και την ομορφιά, μας σώζει από την αιώνια απομάκρυνση από Αυτόν και με αυτόν τον τρόπο δικαιώνει τον αγώνα μας...

(Ιωάννη του Χρυσοστόμου, Περί μετανοίας, ομιλία Η')

3.4 Ο Πατριάρχης Ιωάννης ο Ελεήμων

- Α. Ο Ιωάννης, με τη μόρφωση, τη σεμνότητα και την ευγενική του παρουσία, γίνεται Πατριάρχης της Αλεξάνδρειας.
- Β. Αντιμετωπίζει τους αιρετικούς, συμβουλεύει τους πιστούς, περιποιείται τους αδύναμους.
- Γ. Με κάθε τρόπο βοηθά τους φτωχούς, ώστε να ζουν καλά.
- Δ. Για τον εαυτό του δεν κρατά τίποτα. Όλα τα μοιράζει σε όσους έχουν ανάγκη, φροντίζοντάς τους μέχρι το τέλος της ζωής του.

Είναι πρωί Κυριακής. Το κουδούνι της πόρτας χτυπά διακριτικά. Ο Αντώνης μόλις έχει επιστρέψει από την κυριακάτικη λειτουργία. Ανοίγοντας, βλέπει δυο χαμογελαστά πρόσωπα να τον καλημερίζουν. «Είμαστε από τον Έρανο της Αγάπης», λένε και περιμένουν. Ο Αντώνης σασιτίζει. Πριν προλάβει όμως να πει οτιδήποτε, πλησιάζει η μητέρα του. Καλωσορίζει τα παιδιά και εξηγεί στον φίλο μας για το τι πρόκειται. «Από τα πολύ παλιά χρόνια, η Εκκλησία φρόντιζε τους φτωχούς και αδύναμους ανθρώπους με τη βοήθεια των υπόλοιπων μελών της. Έτσι και σήμερα, μια φορά το χρόνο, σε κάθε ενορία της Ελλάδας γίνεται αυτός ο έρανος για τον ίδιο σκοπό». Θυμήθηκε μάλιστα, πως η Εκκλησία μας τιμά ως «Άγιο της ελεημοσύνης» τον Άγιο Ιωάννη τον Ελεήμονα.

Ο Ιωάννης γίνεται Πατριάρχης Αλεξανδρείας

Η Εκκλησία, με τη βοήθεια όλων μας, φροντίζει όσους έχουν ανάγκη και βρίσκεται κοντά τους κάθε στιγμή.

Ο Άγιος Ιωάννης γεννήθηκε το 555 μ.Χ. στην Κύπρο. Ήταν ιδιαίτερα έξυπνος και μορφωμένος. Αφιέρωσε από νωρίς τη ζωή του στο Θεό που αγαπούσε βαθιά, μοιράζοντας όλη του την περιουσία στους φτωχούς. Ο λαός, αναγνωρίζοντας την καλοσύνη, την ευγένεια και την αγάπη του, ζήτησε από τον Αυτοκράτορα του Βυζαντίου Ηράκλειο να κάνει τον Ιωάννη Πατριάρχη της Αλεξάνδρειας. Ο Ιωάννης, αν και στην αρχή αρνήθηκε, τελικά δέχτηκε το θρόνο και χειροτονήθηκε το 610 μ.Χ.

Ο Ιωάννης ξεκινά το έργο της διακονίας και της ελεημοσύνης

Από τη στιγμή εκείνη, ο Ελεήμονας Πατριάρχης, όπως ονομάστηκε, υπηρέτησε το Θεό και τους ανθρώπους, αφήνοντας πίσω του μόνο έργο αγάπης. Αντιμέτωπος με αυστηρότητα τους **αιρετικούς** της εποχής του, προφυλάσσουντας τους πιστούς από τις λανθασμένες και ανακριβείς διδασκαλίες τους. Έχτισε 63 Εκκλησίες, ξενοδοχεία, μαιευτήρια και νοσοκομεία, όπου επισκεπτόταν τακτικά. Ίδρυσε πτωχοκομεία και ειδικά ταμεία για τους φτωχούς της πόλης του (ήταν περίπου 7.500), προσφέροντάς τους όση βοήθεια χρειαζόνταν για να συντηρούνται.

Ο Άγιος Ιωάννης ο Ελεήμων
(τοιχογραφία από την Ι.Μ.
Οσίου Γρηγορίου, Άγ. Όρος).

Ο χαρακτήρας και η προσωπικότητα του Ιωάννη

Ο Ιωάννης ήταν ταπεινός στα λόγια και στις πράξεις του και **ολιγαρκής** στη ζωή του. Ποτέ του δεν κατηγορήσε κανέναν, ενώ όταν έβλεπε κάποιον υπερήφανο άνθρωπο, του μιλούσε με υπομονή και αγάπη. Το στρώμα που κοιμόταν ήταν παλιό, με ένα σκέπασμα λιωμένο από το χρόνο. Ο θρόνος του, τρεις φορές την εβδομάδα, μεταφερόταν έξω από τον κεντρικό ναό της πόλης. Καθισμένος εκεί ο Ιωάννης, άκουγε τα προβλήματα και τις ανάγκες των ανθρώπων, προσφέροντας τη βοήθειά του όπως μπορούσε.

Η ζωή του Αγίου Ιωάννη του Ελεήμονα, παράδειγμα για κάθε χριστιανό

Δεν υπάρχει πιο όμορφο πράγμα στη ζωή του χριστιανού από τη διακονία, τη φροντίδα δηλαδή, όσων έχουν ανάγκη. Λίγα λόγια αγάπης, ένα κομμάτι ψωμί, μια ζεστή χειρονομία, ένα χαμόγελο. Κι ο ίδιος ο Χριστός μας εξάλλου, όσο καιρό έμεινε μαζί με τους ανθρώπους, δεν έπαψε να διακονεί, να φροντίζει, να γιατρεύει το σώμα και την ψυχή όσων του το ζητούσαν με πίστη κι επιμονή. Αν κι εμείς αγαπάμε τον πλησίον μας, όπως και τον εαυτό μας, τότε αισθανόμαστε την ανάγκη να μοιραστούμε μαζί του ότι έχουμε και μπορούμε, από τα αγαθά που ο Θεός μας έχει χαρίσει. Κι ο Άγιος Ιωάννης αυτό έκανε. Η περιουσία του, όταν έκλεισε τα μάτια του για να ταξιδέψει κοντά στον Ελεήμονα Χριστό, ήταν μόνο τρία νομίσματα, τα οποία ζήτησε να δοθούν στους φτωχούς. Η μνήμη του γιορτάζεται στις 12 Νοεμβρίου.

Ο Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός προσφέρει πολύτιμες υπηρεσίες στους ανθρώπους που υποφέρουν.

Εργασίες

1. Θέματα για συζήτηση.

A. Ο Χριστός είπε αρκετές παραβολές για την ελεημοσύνη, τη βοήθεια στον πλησίον, τον πλούτο και πώς πρέπει να τον μεταχειρίζεται ο άνθρωπος. Τις βρίσκουμε στην Αγία Γραφή και συζητούμε γι' αυτές, αναφέροντας κι άλλα παραδείγματα από την καθημερινή μας ζωή.

B. Γνωρίζετε τους τρόπους, με τους οποίους η Εκκλησία μας φροντίζει σήμερα όσους ανθρώπους έχουν ανάγκη (χρήματα, ρούχα, στέγη, τροφή, περίθαλψη);

2. Από το κείμενο του μαθήματος συγκεντρώνουμε τα στοιχεία της προσωπικότητας του Αγίου Ιωάννη του Ελεήμονα.

Ο Άγιος Ιωάννης ήταν ιδιαίτερα και Ήταν στα λόγια και στις πράξεις του και στη ζωή του. Αφιέρωσε από νωρίς τη ζωή του που αγαπούσε, μοιράζοντας όλη του την στους φτωχούς. Ο λαός την, την, και την του, ζήτησε από τον να κάνει τον Ιωάννη της Αλεξάνδρειας. Ο Πατριάρχης, όπως ονομάστηκε, τον Θεό και τους ανθρώπους, αφήνοντας πίσω του μόνο Αν κι εμείς τον πλησίον μας όπως και τον μας, τότε την ανάγκη να μαζί του τα που ο Θεός μας έχει χαρίσει.

3. Συγκρίνουμε τα λόγια του Μ. Βασιλείου στο τελευταίο παράθεμα του μαθήματος, με ότι συμβούλευε στο πρώτο παράθεμα της ενότητας 1.6 (στο ρητό του κατά Λουκά Ευαγγελίου «Καθελώ μου τας αποθήκας»). Τι συμπεράσματα βγάζουμε για τον τρόπο με τον οποίο οι άνθρωποι θα πρέπει να διαχειρίζονται τα αγαθά τους;

Παραθέματα

★ *Εάν εμείς οι ανάξιοι έχουμε την άδεια να μπαίνουμε κάθε στιγμή στην Εκκλησία και να προσευχόμαστε μπροστά στον Δεσπότη Χριστό, να τον παρακαλούμε κι εκείνος να μας προσφέρει όσα του ζητάμε τόσο γρήγορα, πόσο μάλλον οφείλουμε, να ακούμε τα όσα ζητούν οι αδελφοί μας και να τους βοηθήσουμε όπως μπορούμε καλύτερα.*

(Άγιος Ιωάννης ο Ελεήμων)

★ *Ο Χριστός είπε σε κάποια ομιλία του: «Όταν κάνεις ελεημοσύνη, ας μη μάθει το αριστερό σου χέρι τι κάνει το δεξί, ώστε να μείνει η ελεημοσύνη σου κρυφή. Κι ο Θεός που βλέπει τα κρυφά, θα σου δώσει την αμοιβή σου στα φανερά.*

(Ματθαίου 6,3)

★ *Είσαι φτωχός; Υπάρχει σίγουρα κάποιος φτωχότερος. Σου φτάνει το φαγητό για δέκα μέρες, ενώ σ' εκείνον φτάνει για μια μέρα; Με καλοσύνη και φιλόνητο αίσθημα, δώσε ότι σου περισσεύει στον φτωχότερό σου για να έχει και αυτός, όπως και συ, φαγητό!... Έτσι, είναι σαν να δανείζεις εσύ ο φτωχός τον πλούσιο Θεό. Πίστευε ότι πάντοτε ο ίδιος ο Θεός λαμβάνει (την ελεημοσύνη) στο πρόσωπο αυτού που έχει ανάγκη και ανταποδίδει τη χάρη στο δικό σου σπίτι.*

(Μ. Βασιλείου, Ομιλία σε περίοδο πείνας και ξηρασίας, §6)